

Schoonoord

Foto: Khalid Amakram

Derek Otte [geboren Rotterdammer, schrijft versjes, verhalen en spoken word; www.derekotte.nl]

Het was een mooie lentedag, ergens in de late jaren '90. Mijn vader en ik fietsten door Rotterdam. Deden we vaker, vonden we leuk. Dit keer gingen we het centrum in, van de Laurenskerk via de Willemsbrug naar de zuidoever en via de Maastunnel weer terug naar de noordkant van de stad. Alles onderweg werd in onvervalst Rotterdams van commentaar voorzien door mijn persoonlijke stadsgids. Een goed deel van mijn meest dierbare jeugdherinneringen ligt in dit soort tochtjes besloten. Afijn.

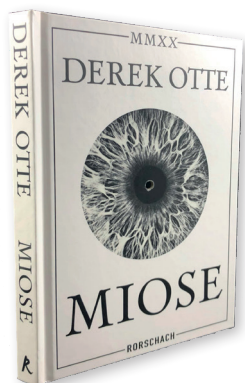
We stopten die dag om wat te eten en de locatie die mijn pa daartoe had uitgekozen, is sinds die dag één van mijn favoriete plekken van de stad. Een ogenschijnlijk ongerept maar zorgvuldig onderhouden tuin van grote schoonheid. Schoonoord, het zit 'm in de naam. Makkelijk te missen, ietwat verscholen in de buurt van het Park. Gewoon, het Park. Naast de Euromast. Met onze tweewielers aan de hand, stapten we door het hekwerk.

Tijd maakt fijne momenten van vroeger nóg mooier, dat zal wel, maar toch... Dát gevoel vergeet ik nooit. Dat was helemaal geen groot groen hek; het was een bijzondere brug. Van ruis naar rust, van vluchtig naar vredig, van wereld naar wonder, van mens naar immens. Van even naar eeuwig. Ik twijfel er niet aan dat m'n vader me de namen van alle bloemen en planten daar gegeven heeft, dat stukje van de dag ben ik vergeten, maar de betovering van toen zal voor altijd bij me blijven.

Ik bezoek Schoonoord nog regelmatig, om mijn gedachten te ordenen. Om weer even dat beetje magie te voelen. Ik kan het iedereen aanbevelen. Je hoort er niks van alle drukte. Geen her en der, van hot naar her, geen razen en geen racen. Een ware oase, middenin de stad.

Als schrijver bezing ik Rotterdam regelmatig in gedichten en spoken word. De mensen, de gebouwen, de geschiedenis, de toekomst. IJdele pogingen om de ziel van de stad te vangen. Soms zoek ik daar de haven voor op, andere keren maak ik een wandeling door West, maar veel van mijn werk komt tot me in Schoonoord. De tocht erheen is een vluchtroute, de tuin zelf een schuilplaats. Om even op adem te komen, om te ontsnappen aan de gejaagdheid. Om even los te raken van het alledaagse. Dat is van levensbelang, vrij letterlijk.

Temidden van het grijs dat ons omringt, zijn het plekken vol groen die onze zorg en aandacht verdienen. Niet alleen omdat we ze nodig hebben om af en toe bij te tanken maar óók omdat we op die manier wat makkelijker onthouden dat we, vóór alles, onderdeel zijn van de natuur. Geven wij om onze omgeving, geeft die omgeving weer terug aan ons. Omdat je van binnen weer tot leven komt wanneer je naar buiten gaat. Juist in die grote, meer dan eens overweldigende stad. Laten we die balans bewaken én ervaren, door een bezoekje aan bijvoorbeeld Schoonoord nu en dan. Mocht u bij dat laatste wat extra informatie kunnen gebruiken, ken ik nog wel een goede stadsgids! ◀

Derek Otte (1988) was in 2017 en 2018 stadsdichter van Rotterdam. Hij debuteerde met de dichtbundel Regelgeving. Miose (160 pagina's | hardcover | Rorschach, 2020 | ISBN 978 90 82412277) is alweer zijn vierde boek.